

РЕШЕНИЕ

№ 26909

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9621** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ДКДизайн“ ЕООД, чрез адв. Н. Р., срещу решение № 3219 по НАХД 4469 по описа на Софийски районен съд за 2024г., НО, 114-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5181963 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева, за административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени твърдения, че Софийски районен съд не е взел предвид редица доказателствени искания, които са от съществено значение за установяване на обективната истина. Поддържа, че съдът не е обсъдил и възприел изложените аргументи относно основателността на жалбата.

В съдебно заседание касаторът - „ДКДизайн“ ЕООД, редовно призован, не се явява и не се представлява. В депозирано становище от 25.11.2024 г. поддържа жалбата и допълва, че нарушението е установено с мобилна камера, управлявана от физически лица, а устройството трябва да е стационарно монтирано, за да се избегне човешкият фактор и евентуална човешка намеса. Изложени са оплаквания, че в електронния фиш

не е описано нарушението, както и че не става ясно конкретното място на извършване на същото, отделно на това не се съдържа и дата на издаване на ЕФ. Касаторът твърди още, че липсват данни за длъжността на лицата, установили нарушението, както и че техническото средство, с което е установено нарушението не е изправно, тъй като не е представена информация относно модела, преминал технически контрол. В заключение счита, че липсва произнасяне на първата инстанция по същество на жалбата и моли делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за разглеждане на спора по същество, алтернативно моли решението на Софийски районен съд да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отменен обжалвания електронен фиш. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, се представлява от юрк. С. М., която моли касационната жалба да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Изразява становище, че СРС правилно е потвърдил ЕФ като

законосъобразен, при проведено валидно административно наказателно производство. В заключение моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор К., който счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението на първоинстанционния съд - правилно и законосъобразно.

Административен съд – София град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Въззивният съд е установил следната фактическата обстановка приемайки, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, че на 04.08.2021 г. в 11:30 ч. в [населено място], [улица]до бензиностанция „Т.“, с посока на движение от [улица]към [улица]е заснет лек автомобил марка „Пежо 3008“, с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се със скорост от 95 км/ч., след приспаднал толеранс от 3%, при ограничение на скоростта 50 км/ч., за населено място.

Автомобилът е собственост на „ДКДизайн“ ЕООД, с управител Д. К. Д. и за извършеното нарушение на Д. К. Д. е издаден електронен фиш, серия К 5181963 за налагане на глоба в размер на 600 лева, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.5

от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е постановил решение, с което е потвърдил ЕФ като законосъобразен. Решаващият съд е приел, че ЕФ отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Изложил е и съображения относно съответствието на техническото средство със законовите изисквания. Приел е, че нарушението е безспорно доказано, като от снимковия материал се установява регистрационния номер на автомобила, дата, час и място на извършване на нарушението.

Решението е правилно.

Съгласно чл.188,ал.2 от ЗДвП – когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото наказание се налага на неговия законен представител или лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В случая управителят на дружеството не е подал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП, в която да посочи лицето, на което е било предоставено МПС, поради което законосъобразно е издаден ЕФ на него.

Безспорно Д. е извършил нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, въвеждащ забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В” (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч. В случая е установено, че касаторът на датата на установеното нарушение е управлявал лек автомобил марка „Пежо 3008“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се със скорост от 95 км/ч., след приспаднал толеранс от 3%, при ограничение на скоростта 50 км/ч., за населено място.

За извършеното нарушение е издаден ЕФ, който отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС.

По делото е представено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 на Български институт по метрология, мобилната система за видеоконтрол TFR1-M и Протокол от проверка № 9-38-20/23.10.2020г., видно от които средството за измерване е от одобрен тип. Приложеното по делото доказателствено средство - снимков материал на автомобила към момента на извършване на нарушението,

съответства на мястото, индивидуализиращо нарушението. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и лицето законосъобразно е санкционирано с налагане на предвиденото в закона по вид и размер административно наказание за това нарушение с издаването на електронен фиш.

По отношение на размера на глобата съдът намира, че същата е фиксирана правилно, съгласно чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП, предвиждащ водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 40 км./ч. - с глоба 600 лв, тъй като в случая превишаването е с 45 км./ч. глобата е наложена в предвидения по закон размер.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, IV -ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3219/2024 г., постановено по НАХД № 4469/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 114 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.